

C-34/23 - 1

Sygn. akt: IC 1029/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2022r

**Sąd Okręgowy w Koszalinie Wydział I Cywilny w następującym składzie:
Przewodniczący: sędzia Małgorzata Przykucka**

po rozpatrzeniu w dniu 30 grudnia 2022r w Koszalinie
na posiedzeniu niejawnym
**sprawy z powództwa RF
przeciwko GETIN Noble Banku SA W Warszawie
o ustalenie i zapłatę**

postanawia:

1. zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym o wykładnię dyrektyw o następującej treści:
„czy zakaz określony w art. 70 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014r ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/WE, 2012/30/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012, dotyczy wyłącznie możliwości wykonania zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w drodze egzekucji, czy też wszczęcia jakiegokolwiek postępowania zabezpieczającego w stosunku do podmiotu w przymusowej restrukturyzacji?”

Zgodnie z art.105 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Sąd Okręgowy w Koszalinie zwraca się o zastosowanie trybu przyspieszonego, albowiem charakter sprawy wynikający z konieczności

rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, który zgodnie przepisami kodeksu postępowania cywilnego winien być rozpoznany niezwłocznie , wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia?

2. na podstawie art. 177§1pkt.3¹kpc zawiesić postępowanie zabezpieczające do czasu rozstrzygnięcia przez TSUE pytania prejudycjalnego.

Sędzia Małgorzata Przykucka

Uzasadnienie postanowienia z dnia 30 grudnia 2022r

1. Sąd odsyłający:

2. Sąd Okręgowy w Koszalinie I Wydział Cywilny w składzie: Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Małgorzata Przykucka, adres: ul. Waryńskiego 75-541 Koszalin, telefon +48 94 34 28 727, +48 94 34 28 871, + 48 94 34 28 873, meil: w.cywilny@koszalin.so.gov.pl (mail I Wydziału Cywilnego)

3. Strony w postępowaniu głównym i ich przedstawiciele:

4. Powód: RF (...)

5. Pozwana: Getin Noble Bank S.A. (...)

6. Przedmiot sporu w postępowaniu głównym i istotne okoliczności faktyczne:

7. Przed Sądem Okręgowym w Koszalinie zawisła sprawa z powództwa RF przeciwko GETIN Noble Bank SA w Warszawie o ustalenie i

zapłatę. Powódka domaga się ustalenia, że umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do CHF zawarta z pozwaną w dniu 31 sierpnia 2007r jest nieważna. Powódka domaga się nadto zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 80.657,30zł wraz z należnościami ubocznymi. Roszczeniem ewentualnym powódka wniosła o ustalenie, iż postanowienia umowy wspomnianego powyżej kredytu hipotecznego opisane szczegółowo przez stronę powodową, stanowią niedozwolone klauzule umowne i nie wiążą powódki. Wraz z tym żądaniem powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 28.780,01zł wraz z należnościami ubocznymi.

8. Wraz z pozwem powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego poprzez unormowanie praw i obowiązków stron postępowania na czas jego trwania poprzez zawieszenie obowiązku dokonywania spłaty rat kredytu przez powódkę w wysokościach i terminach określonych w umowie od dnia udzielenie zabezpieczenia do czasu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

9. W uzasadnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia powódka wskazała, iż interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia na czas trwania procesu, wynika z tego, iż brak zabezpieczenia może narazić ją na straty finansowe, biorąc pod uwagę, iż regularnie uiszcza raty kapitałowo – odsetkowe, co może doprowadzić do obciążenia jej majątku i bezpodstawnego wzbogacenia pozwanej.

10. Sąd Okręgowy w Koszalinie rozstrzyga w pierwszej kolejności wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, odpis pozwu nie został jeszcze doręczony stronie pozwanej. Doręczenie pozwu nastąpi wraz z doręczeniem niniejszego postanowienia.

11. Właściwe przepisy prawne.

12. Przepisy polskie.

13. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa (Art. 76)

15. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.), dalej: kc

16. Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.(art.5)

17. Za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. (art.22¹).

18. Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową. (art. 43¹)

19. Mieniem jest własność i inne prawa majątkowe. (art. 44).

20. Rzeczami w rozumieniu niniejszego kodeksu są tylko przedmioty materialne. (art.45)

21. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. (art.58§1)

22. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. (art.58§2)

23. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana. (art.58§3).

24. Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. (art.353¹)

25. Jeżeli przedmiotem zobowiązania od chwili jego powstania jest suma pieniężna, spełnienie świadczenia następuje przez zapłatę sumy nominalnej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. (art.358¹§1)

26. Strony mogą zastrzec w umowie, że wysokość świadczenia pieniężnego zostanie ustalona według innego niż pieniądź miernika wartości. (art.358¹§2)

27. W razie istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, zmienić wysokość lub sposób spełnienia świadczenia pieniężnego, chociażby były ustalone w orzeczeniu lub umowie. (art.358¹§3)

28. Z żądaniem zmiany wysokości lub sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego nie może wystąpić strona prowadząca przedsiębiorstwo, jeżeli świadczenie pozostaje w związku z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa. (art.358¹§4)

29. Odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. (art.359§1)

30. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych. (art.359§2)

31. Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. (art.385¹§1)

32. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. (art.385¹§2)

33. Nieuzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. (art.385¹§3)

34. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. (art.385¹§4).

35. Ustaw z dnia 29 sierpnia 1997r Prawo bankowe (Dz. U. 140, poz. 939 ze zmianami), dalej: prawo bankowe,

36. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. (art. 69 ust.1)

37. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: 1) strony umowy, 2) kwotę i walutę kredytu, 3) cel, na który kredyt został udzielony, 4) zasady i termin spłaty kredytu, 5) wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, 6) sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, 7) zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, 8) terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, 9) wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, 10) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy. (art. 69ust.2 w brzmieniu na dzień 31 sierpnia 2007r)

38. Ustawa z dnia 10 czerwca 2016r o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2016, poz. 996, ze zmianami), dalej: ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

39. Postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające skierowane do majątku podmiotu w restrukturyzacji wszczęte przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji podlega umorzeniu. (art. 135 ust. 1)

40. W czasie trwania przymusowej restrukturyzacji w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego i postępowania zabezpieczającego. (art. 135 ust. 4)

41. ustawa z dnia 17 listopada 1964r Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zmianami), dalej: kpc.

42. Przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w niniejszym kodeksie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.(art. 13§2)

43. Sąd odrzuci pozew: 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna; 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona; 3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie (art. 199§1)

44. W każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. (art. 730§1)

45. Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Po uzyskaniu przez uprawnionego tytułu wykonawczego dopuszczalne jest udzielenie zabezpieczenia tylko wtedy, jeżeli ma ono na celu zabezpieczenie roszczenia o świadczenie, którego termin spełnienia jeszcze nie nastąpił. (art.730§2)

46. Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. (art. 730¹§1)

47. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. (art. 730¹§2)

48. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia uważa się za uprawdopodobniony, gdy żądającym zabezpieczenia jest powód dochodzący należności zapłaty z tytułu transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku gdy wartość tej transakcji nie przekracza siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych, a dochodzona należność nie została uregulowana i od dnia upływu terminu jej płatności upłynęły co najmniej trzy miesiące. (art. 730¹§2¹)

49. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. (art. 730¹§3).

50. Zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej. (art.731)

51. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlega rozpoznaniu bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie tygodnia od dnia jego wpływu do sądu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Jeżeli ustawa przewiduje rozpoznanie wniosku na rozprawie, należy ją wyznaczyć tak, aby rozprawa mogła odbyć się w terminie miesięcznym od dnia wpływu wniosku. (art. 737).

52. Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. (art. 738)

53. Jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, do wykonania tego postanowienia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym, z tym jednak, że sąd nadaje postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzulę wykonalności z urzędu. W razie zbiegu zabezpieczenia udzielonego przez sąd i organ administracyjny

przepisy art. 773 i art. 774 nie mają zastosowania, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 751. (art. 743§1)

54. Jeżeli z uwagi na swą treść postanowienie podlega wykonaniu w inny sposób, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące tego sposobu. Podstawą przeprowadzenia postępowania jest wtedy postanowienie zaopatrzone z urzędu przez przewodniczącego we wzmiankę o wykonalności. (art. 743§2)

55. Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może: 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania; 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem; 3) zawiesić postępowanie egzekucyjne lub inne postępowanie zmierzające do wykonania orzeczenia; 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem; 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze. (art.755)

56. Przepisy Unii Europejskiej.

57. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

58. Wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii. (art. 12).

59. Dążąc do popierania interesów konsumentów i zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, Unia przyczynia się do ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i interesów gospodarczych konsumentów, jak również wspierania ich prawa do informacji, edukacji i organizowania się w celu zachowania ich interesów. (art.169 ust.1)

60. Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

61. Zapewnia się wysoki poziom ochrony konsumentów w politykach Unii. (art. 38)

62. Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993r w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 9, s.29 – wyd. spec. w języku polskim rozdz.15, t.2, s.288), dalej dyrektywa 93/13.

63. obowiązkiem Państw Członkowskich jest zapewnienie, aby umowy zawierane z konsumentami nie zawierały nieuczciwych warunków (motyw czwarty).

64. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby nieuczciwe warunki nie były zamieszczane w umowach zawieranych przez sprzedawców lub dostawców z konsumentami oraz, jeżeli jednak takie warunki zostają w nich zawarte, aby nie były one wiążące dla konsumenta, oraz zagwarantować, żeby umowa obowiązywała strony zgodnie z zawartymi w niej postanowieniami, pod warunkiem że po wyłączeniu z umowy nieuczciwych warunków może ona nadal obowiązywać; (motyw dwudziesty pierwszy).

65. sądy i organy administracyjne Państw Członkowskich muszą mieć do swojej dyspozycji stosowne i skuteczne środki zapobiegające dalszemu stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (motyw dwudziesty czwarty).

66. Państwa Członkowskie stanowią, że na mocy prawa krajowego nieuczciwe warunki w umowach zawieranych przez sprzedawców lub dostawców z konsumentami nie będą wiążące dla konsumenta, a umowa w pozostałej części będzie nadal obowiązywała strony, jeżeli jest to możliwe po wyłączeniu z niej nieuczciwych warunków. (art. 6 ust.1)

67. Zarówno w interesie konsumentów, jak i konkurentów Państwa Członkowskie zapewnią stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieganie dalszemu stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców lub dostawców z konsumentami. (art.7 ust.1)

68. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań

naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. U. L 2014, Nr 173, poz. 190, nr CELEX 32014L0059), dalej: dyrektywa 2014/59.

69. Potrzebny jest zatem system zapewniający organom wiarygodny zestaw instrumentów umożliwiający wystarczająco wczesną i szybką interwencję w stosunku do instytucji mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości, aby zapewnić ciągłość krytycznych funkcji finansowych i gospodarczych danej instytucji, zmniejszając jednocześnie do minimum wpływ upadłości tej instytucji na sektor gospodarczy i finansowy. System ten powinien zapewniać, by akcjonariusze ponosili straty w pierwszej kolejności, a wierzyciele ponosili straty po akcjonariuszach, pod warunkiem że żaden z wierzycieli nie poniesie strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zasadą "niepogarszania sytuacji wierzycieli" określoną w niniejszej dyrektywie. Nowe uprawnienia powinny umożliwić organom na przykład utrzymanie nieprzerwanego dostępu do depozytów i transakcji płatniczych, sprzedaż - w stosownych przypadkach - rentownych części instytucji oraz podział strat w sposób sprawiedliwy i przewidywalny. Cele te powinny pomóc uniknąć destabilizacji rynków finansowych oraz zminimalizować koszty ponoszone przez podatników. (motyw piąty)

70. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji objętej restrukturyzacją i

uporządkowaną likwidacją od chwili publikacji obwieszczenia o ograniczeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu. (art. 70 ust. 1).

71. Uzasadnienie odesłania.

72. Potrzeba zadania niniejszego pytania prejudycjalnego powstała w związku z koniecznością dokonania wykładni prawa unijnego celem prawidłowego zastosowania przepisów prawa krajowego dotyczących możliwości udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego w sytuacji, gdy wobec pozwanej została wszczęta procedura przymusowej restrukturyzacji, w wyniku której przedsiębiorstwo banku zostało przeniesione do instytucji pomostowej utworzonej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

73. Co do zasady wnioski powódki o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego w niniejszej sprawie podlegałyby uwzględnieniu, albowiem uprawdopodobniła ona roszczenie oraz wykazała istnienie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

74. Niemniej jednak na mocy decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w dniu 29 września 2022r wobec pozwanej GETIN Noble Bank SA w Warszawie została wszczęta procedura przymusowej restrukturyzacji, w wyniku której przedsiębiorstwo banku zostało przeniesione do instytucji pomostowej utworzonej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

75. Zgodnie z art. 135 ust. 4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gospodarowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające skierowane do majątku podmiotu w restrukturyzacji wszczęte przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego podlega umorzeniu (ust.1), zaś w czasie trwania przymusowej restrukturyzacji w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji

niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego i zabezpieczającego (ust.4).

76. Rozpoznając wniosek powódki Sąd Okręgowy w Koszalinie powziął wątpliwości co do wykładni art. 70 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.

77. Perspektywa prawa krajowego.

78. W związku powyższymi uregulowaniami prawa krajowego, tj. art. 135 ustawy Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zw. z art. 199§1ust.1 kpc Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzuca wnioski o udzielenie zabezpieczenia (np. sygn. akt IC 611/22).

79. Inne Sądy polskie uwzględniają wnioski o zabezpieczenie (np. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, sygn. akt IACa 1649/22).

80. Wskazany przepis art. 135 ust 4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym został implementowany do polskiego uregulowania prawnego na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59 na podstawie art. 70 ust. 1.

81. Powstaje zatem uzasadniona wątpliwość w zakresie wykładni, czy zakaz określony w art. 70 ust 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE dotyczy wyłącznie możliwości wykonania zabezpieczenia wierzytelności w drodze egzekucji, czy też wszczęcia jakiegokolwiek postępowania zabezpieczającego w stosunku do podmiotu w przymusowej restrukturyzacji?

82. Sąd Okręgowy w Koszalinie wskazuje, iż dotychczasowa praktyka Sądu koncentrowała się wyłącznie na wykładni literalnej wskazanego przepisu dyrektywy. Powyższe jednak powoduje niemożność osiągnięcia celów, które zostały przyjęte w przepisach prawa unijnego.

83. Sąd Okręgowy w Koszalinie rozpoznając niniejszą sprawę dostrzega konieczność zapewnienia pełnej praktycznej skuteczności tego prawa.

84. Sąd Okręgowy Koszalinie rozpoznając niniejszą sprawę zauważa, iż

możliwym jest uznanie, iż zakaz określony w omawianym przepisie art. 70 dyrektywy 2014/59 odnosić się może wyłącznie do takich składników, które znajdują się już w majątku podmiotu objętego restrukturyzacją lub uporządkowaną likwidacją, a ewentualna egzekucja lub zabezpieczenie mogłoby skutkować ich wyjściem z tego majątku w następstwie przeprowadzenia egzekucji lub zabezpieczenia.

85. Nie może zatem zakaz wszczęcia postępowania zabezpieczającego dotyczyć składników majątków, które jeszcze nie weszły do tego majątku. W takiej sytuacji wskazany przepis nie stałby na przeszkodzie uwzględnieniu wniosku powódki.

86. Perspektywa prawa unijnego.

87. Zgodnie z motywem piątym dyrektywy 2014/59 trudno znaleźć przyczynę, dla której nie byłoby możliwe zabezpieczenie tego roszczeń niepieniężnych wobec banku w restrukturyzacji, która przecież zgodnie z dyrektywą ma być prowadzona zgodnie z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli w stosunku do standardowego postępowania upadłościowego.

88. pytanie prejudycjalne:

89. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Koszalinie uznał za zasadne na podstawie art. 257 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o udzielenie odpowiedzi na pytanie: „czy zakaz określony w art. 70 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014r ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/WE, 2012/30/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012, dotyczy wyłącznie możliwości wykonania zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w drodze egzekucji, czy też wszczęcia jakiegokolwiek postępowania zabezpieczającego w stosunku do podmiotu w przymusowej restrukturyzacji?”

90. Z uwagi na przedstawione powyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Koszalinie proponuje udzielenie odpowiedzi: art. 70 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014r ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/WE, 2012/30/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 dotyczy wyłącznie możliwości wykonania zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w drodze egzekucji.

91. Sąd Okręgowy w Koszalinie zwraca się na podstawie art. 105 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o zastosowanie trybu przyspieszonego, albowiem charakter sprawy wynikający z konieczności rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, który zgodnie przepisami kodeksu postępowania cywilnego winien być rozpoznany niezwłocznie, wymaga bezzwłocznego rozstrzygnięcia.

sędzia Małgorzata Przykucka

zarządzenie:

1. odpis postanowienia doręczyć pełn. powódki,
2. odpis postanowienia z pouczeniem o zażaleniu pionowym doręczyć pozwanej,
3. odpis pozwu doręczyć pozwanej zakreślając 30 dniowy termin na ustosunkowanie się do pozwu, włożenia wszelkich wniosków dowodowych, twierdzeń i zarzutów – od rygorem utraty prawa powoływania się na nie w toku dalszego postępowania,
4. dokonać anonimizacji postanowienia w zakresie oznaczenia stron,
5. o wysłaniu pozwu zawiadomić pełn. powoda,
6. przekazać do TSUE za pośrednictwem e-curia

Koszalin, dnia 30 grudnia 2022r